

« هر جمعه، یک دقیقه با وحی: » (شماره: ۲۴)

« خدا باوری دروغین » و « استفاده ابزاری از مقدّسات: » ممنوع

انسان قبل از « عاقل » شدن، « اسیرِ حواس و هوس » خویش است و فقط « مخلوق » را در حوادث « موثر می‌پندارد » اما چون « فطرتی خدانشناس » دارد در مواجهه با « حوادث خسارت‌بار » موقتاً « تعقل » او فعال و « توجه » او به « خالقش » جلب می‌شود و « فقط ربّ العالمین » را در رفع موانع و حل مسائل و مشکلات، « موثر » می‌بیند و لذا مشتاقانه و مخلصانه « فقط » او را به کمک می‌خواند:

« وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ »، « دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ » ... (زمر/۸)

... {و اگر به (هر) انسان (غافل) آسیبی برسد خدای خودش را مشتاقانه (به کمک) می‌خواند ...}

اما وقتی خداوند برایش گشایشی فراهم می‌آورد (و خر او را از پُل می‌گذراند) و امانتی را به او می‌سپارد او باز « غرق ذہنیات و محسوسات » می‌شود و متأسفانه « فاعلیتِ خدا » را فراموش می‌کند و « نجاتِ خود را به « شانس و هر عاملی غیر از خداوند » نسبت می‌دهد و « جاهلانه، سوء استفاده » می‌کند:

... « ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ »، « نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ » ... (زمر/۸)

{پس اگر خدا نعمتی را به او واگذارد آن « کمک خواستن ملتمسانه خود را از خدا » فراموش می‌کند ...} و این « غفلت و جهالت و مستی و سوء استفاده » تا آنجاست که برای « یگانه خالق جهان » « همتایانی » را مطرح می‌کند تا خودش و دیگران را از « بندگی خدا » گمراه کند:

... « وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا »، « لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ » ... (زمر/۸)

{و برای یگانه معبود آفرینش، ماندهائی را قرار می‌دهد تا از حاکمیت تعالیم او جلوگیری کند ...} هر عاقل مؤمنی « باید » به این « افرادِ غافل و جاهل و خودخواه و قدرشناس » بفهماند که: « با این ناشکری و کفر و خودپرستی، فقط اندکی می‌توانند خوش باشند زیرا سرانجامشان آتش است »:

... « قُلْ: تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ. » (زمر/۸)

« ... بگو (و دائماً به آنها بفهمان که): با کفر و خودخواهیت اندکی خوش باش زیرا تو از همراهان آتش هستی. »

البته « افرادِ عاقل و فهیمی » نیز هستند که بجای « استفاده ابزاری از خدا » در خلوتِ شبانه خود، « بندگی و سجده و قیام » را تمرین می‌کنند و از حسابرسی آخرتشان نگران و به رحمت خدا امیدوارند:

... « هُوَ قَانِتٌ آتَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةً » ... (زمر/۹)

« ... آنها با نگرانی از آخرت در لحظاتِ شب مشغولِ سجده و قیام و بندگی‌اند و به لطفِ خدا امیدوارند ... »